Testes testamentarii, vel in testamento, vel in codicillis.—Et testes qualiter in testamento esse possint, et an cognomina ipsorum debeant exprimi, n. 3 l. 103 tit. 18 part. 2.—Et quod requirantur de jure Partitarum; et quid de jure noviori, ibidem.—Testes quot requirantur in codicillis, n. 3 l. 114 tit. 18 p. 3.—quot, et quales requirantur in testamento nuncupativo, etiam hodie jure regni, n. 4 l. 1 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—Et an etiam tunc requiratur, quod sint omni acceptione majores, quando in loco, ubi testamentum fit, propter penuriam hominum non possunt haberi ultra tres, ibidem.—Testis debet esse vicinus illius loci, ubi testamentum fit; et an in dubio præsumantur vicini, si de alio non constet, ibidem.—in testamento an esse possit familiaris testantis, et quid si tale testamentum fiat coram quatuor tabellionibus, dict. n. 4 ad fin. dict. l. 1 tit. 1 part. 6.—Et qualiter nomina testium per tabellionem scribi debeant in testamento nuncupativo, num. 5 dict. l. 1.—Testis an debeat esse rogatus, sive in testamento in scriptis, sive nuncupativo; et an rogatus probetur per duos testes, licèt notarius illud non dixerit, n. 7 dict. l. 1.—infamis infamia juris, vel facti, an admittatur et fidem faciat in testamentis; et quid in causis criminalibus, n. 8 dict. l. 1 tit. 1 part. 6.—an debeat se subscribere in testamento, et an et quando alius possit illud nomine ipsius facere, n. 11 dict. l. 1.—Testes si sciant contenta in testamento, an tale testamentum possit in scriptis, dici, vel non, n. 1 in princ. l. 2 t. 1 p. 6.—an eodem modo requirantur in testamento rustici, quòd in alio ab altero facto, n. 1 l. 6 per text. ibi, t. 1 p. 6.—an debeant esse masculi, etiam quando testatur quis inter liberos, n. 3 l. 7 tit. 1 part. 6.—debent esse rogati, quando pater vel avus dividunt hæreditatem inter filios, vel nepotes, vel testatur in scriptis, n. 4 et 9 ibid.—in quo numero esse possint, si testamentum fiat ad pias causas, vel tempore pestis, vel in mari, n. 8 dict. l. 7.—qui possint, vel non possint esse in testamentis, gloss. l. 9, 10 et 11 per text. ibi, t. 1 part. 6.—Et quid in legatariis, vel in hærede, vel in consanguineis testatoris, gloss. dict. l. 11.—Et quid si unus ex testibus sit inhabilis, an ejus defectus suppleatur ex integrate aliorum, n. 4 dict. l. 11.—Testes qui requirantur, quando testamentum invalidum confirmatur, n. 2 l. 16 t. 1 part. 6.—Et quid si fiat vis testibus, an ex hoc testamentum sit nullum, n. 4 l. 27 t. 1 p. 6.—Testes an debeant esse præsentes quando testamentum in scriptis coram eis factum aperitur, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 2 part. 6.—optimæ opinionis si per statutum requirantur, an debeat probari quòd sint tales, vel an illud ita præsumatur, n. 3 l. 3 t. 2 p. 6.—Et hæc procedant si testamentum in scriptis cum tabellione fiat, prout hodie accidit, ibi n. 4 dict. l. 3.—Testis unus de necessariis si moriatur ante publicationem testamenti nuncupativi, vel in scriptis, an testamentum pereat, n. 4 l. 4 t. 2 part. 6.—qui requirantur ad probationem scripturæ publicationis testamenti, si postea causa perierit, n. 5 ibi.—Testes an debeant esse rogati in codicillis, n. 5 l. 1 per text. ibi, tit. 12 part. 6.—an se subscribere debeant, quando codicillus fit in scriptis; et quid si fiat nuncupativè; et quid hodie de jure regni, n. 2 l. 3 tit. 12 part. 6.

Testes in causa matrimoniali, pro, vel contra matrimonium.—Et testes qui in matrimonio intersunt, licèt rogati non sint, non tamen propter hoc matrimonium dicetur clandestinum, n. 2 l. 1 tit. 3 part. 4.—Testis, et accusator an possit esse unus, et idem, et quid in causa matrimoniali, n. 3 l. 14 t. 9 part. 4.—unus simul cum fama non facit plenam probationem in causa matrimoniali, n. 4 l. 2 t. 3 part. 4.—Testes in causa matrimoniali quales esse debeant, n. 1 per text. ibi, l. 15 tit. 9 part. 4, et n. 1 l. 19 per text ibi, cum sequentib. tit. 9 part. 4.—utrum esse possint cognati, quando tractatur de dissolvendo matrimonio, et dicentur suspecti, si sit disparitas in nobilitate, n. 2 dict. l. 15 t. 9 part. 4.—Et quid erit quando tractatur de conjungendo matrimonio, et unus illi contradicit, et præcessisse negat, n. 1 l. 16 tit. 9 part. 4.—Testes qui super probanda consanguinitate adducuntur, debent distinguere gradus ex utroque latere, aliter verò non probant, n. 1 l. 17 tit. 9 part. 4.—Et de modo, et practica probandi consanguinitatem, remissivè, per dict. n. 1.—Et an testes aliter deponentes ab stirpe debeant incipere, an verò sufficiat, quòd unus deponat de uno gradu, alius de alio, ibi.—Testes consanguinei aliquando sunt idoneores aliis, quando stant pro matrimonio jam contracto, n. 3, 4 et 5 l. 17 tit. 9 part. 4.—si sint æquales, illi præferuntur, qui stant pro matrimonio, n. 5 dict. l. 17.—Testis unus, et si non sit consanguineus, an sufficiat ad dirimendum matrimonium, et quas secum habere debeat qualitates, n. 1 l. 18 tit. 9 part. 4.—Et quid si sponsalia essent jurata, an et tunc unus testis sufficiat, ibi n. 3.—Testis simul cum fama, data quòd impediat matrimonium contrahendum etiam juratum, non tamen dirimit jam contractum, n. 4 dict. l. 18.—Testes quales esse debeant ad hoc, scilicet, ut per ipsorum dicta matrimonium dissolvatur, ibi n. 5.—licèt in fine dicti sui dicant credere vera esse omnia supradicta, non ex hoc vitiatur eorum dictum, istud tamen necessariò dicere debent in fide dicti sui, quando testificant contra matrimonium, n. 3 l. 19 tit. 9 part. 4.—de auditu an sufficiant ad dirimendum matrimonium; et an illi sufficiant, si ageretur de consanguinitate, vel affinitate probanda, vel ad alium effectum, an testes de auditu probent, n. 1, 2 et 3 l. 20 tit. 9 part. 4.

Testis rogatus, et testes qui in matrimonio intersunt, licèt rogati non sint, non tamen propter hoc matrimonium dicetur clandestinum, n. 1 l. 1 tit. 3 part. 4.—an debeat esse rogatus, sive in testamento in scriptis, sive in testamento nuncupativo; et an derogatus probetur per duos testes, licèt notarius illud non dixerit, n. 7 l. 1 tit. 1 part. 6.—an videatur, vel præsumatur rogatus, si se subscripsisset, vel illud testator permisit, dict. n. 7.—Testes debent esse rogati, quando pater vel avus dividunt hæreditatem inter filios, et nepotes, vel testantur in scriptis, n. 4 et 9 l. 6 t. 1 part. 6.—an debeant esse rogati in codicillis, n. 5 l. 1 per text. ibi, tit. 10 part. 6.

Testes lite non contestata, vel ante litis contestationem recipi non possunt, et octoginta casus in quibus benè possunt recipi, remissivè per n. 2 et 3 l. 8 tit. 10 part. 3.—saltim ex parte rei an admitantur ante litis contestationem, n. 1 l. 2 tit. 16 part. 3.—si ante litis contestationen recipiantur ex aliqua causa, citari debet antea adversarius, n. 5 l. 2 tit. 16 part. 3.—quando recipi possint ante litis contestationem in causa inquisitionis, n. 2 l. 3 t. 16 part. 3.—recipi possunt lite non contestata in causa inquisionis contra officiales Regis in tangentibus administrationem officii sui, n. 1 l. 6 t. 16 part. 3.—Et in aliis casibus, n. 4. l. 7 ibidem—Quod procedit etiamsi per modum querelæ aliquo impetrante fiat talis inquisitio, n. 2 dict. l. 6, licèt contra per n. fin. l. 3 ibidem.—Et hoc potest fieri etiam nulla præcedente infamia, et ex tale inquisitione generali potest sequi condemnatio contra partem, n. 1 dict. l. 6 tit. 16 part. 3.—Et cùm proceditur contra officiales Regis per modum inquisitionis, non est necessaria citatio officialium, dict. n. 1 in cujus fine.—Testes possunt recipi lite non contestata, si de eorum vita dubitetur, et actor potentiam adversarii timeat, qui postea fidem facient, n. 2 l. 11 t. 17 part. 3.—utrum recipi debeant contra actorem contumacem reo in hoc instante etiam lite non contestata, n. 2 l. 9 t. 22 part. 3.—recipi possunt lite non contestata etiam contra reum contumacem ad instantiam actoris, n. 2 l. 10 t. 22 part. 3.—recepti lite non contestata, et parte absente, neque citata, valent eorum dicta in crimine assassinatus, et quare, n. 6 l. 3 t. 27 part. 7. Et an unius testis dictum sit indicium, et sufficiat ad dandam alicui torturam, et quando, n. 3 l. 3 t. 30 part. 7.

Testiculi pulvericati non est necesse, quòd clericus habeat eos, ad hoc ut possit celebrare, n. 3 l. 25 tit. 6 part. 1.

Timens si justè timeat, ne occidatur ab aliquo, an debeat ire ad jurandum coram judice, et an ei sit subveniendum, n. 3 l. 22 tit. 11 part. 3.

Timor perdendi rem inducit conservationem rei amatæ, et sine timore res perfectè non amatur, n. 1 leg. 3 per text. ibi, tit. 2 part. 2.—servilis introducit charitatem, num. 5 l. 15 tit. 13 part. 2.—si vocatum ad Regis curiam impediat propter inimicos, qualiter eis debeat fieri intimatio, n. 7 l. 4 tit. 16 part. 2.—reverentialis filiæ an vitiet matrimonium contractum per ipsam cum aliquo de patris voluntate, n. 3 l. 10 tit. 1 part. 4.—mortis, vel amissionis bonorum, an faciat aliquem non peccare, si aliquod crimen commiserit, n. 1 l. 4 tit. 24 part. 4.

Tirannus unde dicatur, et quare, et an liceat Regi illum occidere, et quæ sit ejus pœna. num. 1 l. 10 t. 1 part. 2.—Tyrannorum consuetudines, et quales desiderent subditos, n. 4, 5 et 7. dict. l. 10.—Tyrannus minus propriè quis dicatur, et quis dicatur tyrannus, dict. n. 7.—si cognoverit virginem carnaliter, præsumitur illud vi facere, gloss. l. 7 tit. 9 part. 4.—si faciat aliquem occidere tertium, an occidens puniatur, vel non, n. 2 l. 1, et n. 3 l. 8 tit. 8 part. 7.

Titulus non est necessarius in bonæ fidei possessore, quantum ad fructum acquisitionem, n. 2 l. 39 tit. 28

part. 3.—Titulus D. *pro derelicto*, licèt assimiletur donationi collatæ in certam personam, non tamen est propriè donatio, n. 1 l. 49 tit. 28 part. 3.—Et sic leges loquentes de donatione insinuanda non habent locum in re habita pro derelicto, ibidem.—Titulus nullus, an et quando juvet usucapionem, quando verò non, n. 3 l. 14 tit. 29 part. 3.—non est necessarius in præscriptione longissimi temporis, quando ibi adest bona fides, dict. n. 3.—putativus si possideatur ab uno, possessio verò rei ab alio, an procedat usucapio, n. 2 l. 15 tit. 29 part. 3.—verus, sive putativus si adsit in præscriptione, an faciat ibidem præsumi bonam fidem, n. 2 l. 18 tit. 29 part. 3.—et qualis, an sit necessarius in initio præscriptionis longi temporis; et an ad præscriptionem requiratur, quòd scivissem de titulo in ipso initio possessionis, si postea illum habuisse appareat, n. 3 l. 18 tit. 29 part. 3.—nullus an præstet justam causam præscribendi; et quid si superveniat defectus tituli, an interrumpatur præscriptio, n. 3 l. 18 tit. 29 part. 3.—Et an sufficiat probare justissimam credulitatem tituli, ibidem.—Titulus licèt invalidus an juvet præscriptionem continuari, et valere in rebus majoriæ, n. 3 quæst. 4 l. 10 tit. 26 part. 4.—an requiratur in præscriptione longissimi temporis, ibi.—invalidus etiam errore juris admixtus cum quadragenaria præscriptione, an præstet securitatem, ibidem.—an debeat necesariò ostendi ab illo, qui est in possessione regalium; et an si non ostendat, compellatur ad restitutionem, num. 9 l. 9 tit. 4 part. 5.—requiritur in præscribente, et an petitio hæreditatis detur contra titulo possidentem, n. 1 l. 7 t. 14 part. 6.—Et an error justus habeatur pro titulo, etiam ad exclusionem petitionis hæreditatis, dict. n. 1.—Titulus putativus pro hærede, an habeatur pro non titulo, dict. n. 1 dict. l. 7.—universalis an et quando obstet agenti petitione hæreditatis, dict. n. 1.

Torcular pro uvis si sit in aliqua vinea, an illa simpliciter vendita in tali venditione veniat torcular, si de illo tempore venditionis nihil dictum fuit per contrahentes, n. 3 l. 31 tit. 5 part. 5.

Tormentum, vide infra in verbo **Tortura et Tortus**.

Torneamentum unde dicatur, et an ibidem decedentes debeant in loco sacro sepeliri, n. 1 l. 10 t. 13 p. 1.—Et an idem sit in illis, qui venerunt ibi causa videndi, ibidem.

Torquere, et si aliquis injustè fuit tortus per judicem, per hoc potest eximi ab ejus jurisdictione, n. 1 l. 6 t. 7 part. 3.—non debent quem judices de facili, sed præcedentibus indiciis, n. 1 l. 5 tit. 13 part. 3.—Torqueri an debeat servus antequam testificet, et an debeat præcedere aliqua præsumptio contra servum, scilicet, quòd aliquid scit, n. 5 l. 13 tit. 16 part. 3.—quando debeant testes, et in quibus casibus, et de eorum fide, num. 4 l. 42 tit. 16 part. 4.—debet tabellio, si dicat se protocollum amisisse, ut veritas eruatur, n. 1 l. 9 t. 19 p. 3.—possunt concubinæ pro eruenda veritate, quando adest coram eas præsumptio, quòd omnia, quæ habent, sunt ex bonis amassii, n. 1 in procem. tit. 4 part. 4.—an debeat custos quando res, quas custodiebat, non reperiuntur, vel locus custodiæ reperitur fractus, n. 4

l. 25 tit. 8 part. 5. — an possit mutus, vel surdus, n. 7 l. 2 tit. 11 part. 5. — Torquere debet judex criminosos consueto modo, non verò novis tormentis, n. 2 l. 1 tit. 29 part. 7. — Torqueri non debet aliquis nisi ad judicis ordinarii mandatum, n. 1 et 2 l. 1 tit. 29 part. 7. — Et an parti sit danda indiciorum copia, et quando, dict. n. 2. — Torqueri non debet quis ex processu informativo, dict. n. 2. — non debet minor, n. 3 ibi per illum text. — non debent milites, et nobiles, et quando sic, n. 4 dict. l. 2 per text. ibi. — quæ personæ possint, vel non, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 30 part. 7. — an possit quis propter præcedentem famam, et quando, n. 1 l. 3 tit. 30 part. 7. — quibus præsentibus debeat quis, vel non, n. 6 l. 3 per text. ibi, t. 30 part. 7. — non debet ille, contra quem crimen est plenè probatum, n. 8 l. 4 tit. 30 p. 7. — an debeat ille, qui in tormentis confessus, postea perseverat in negando, et an ex sua confessione oriatur semiplena probatio; et quid si ei crimen per testes, vel aliter probetur, n. 8 l. 4 tit. 30 part. 7. — pro quibus criminibus debeat aliquis, et an pro levibus, et quid in causa civili, n. 10 dict. l. 4. — iterum an debeat reus, qui legitimè tortus negavit, et quando, n. 11 dict. l. 4 per text. ibi, tit. 30 part. 7. — quis prius debeat, quando plures sunt torquendi, n. 2 l. 5 per text. ibi, t. 14 part. 7. — debet quis ita, scilicet, ne moriatur, vel debilitetur, n. 3 dict. l. 5 per text. ibi. — an et quando debeat famulus, vel servus contra dominum, vel dominam suam, et quando non, gloss. l. 6 et 7 per text. ibi, t. 30 part. 7. — an et quando possit testis, qui in reddendo testimonio vacillat, et qualis; et quid si judex illum torqueri jubeat; et quando dicatur vacillare, et an prius super indiciis sit disputandum, et plura de hoc vide per n. 1 l. 8 per text. ibi, t. 30 part. 7. — debet testis, qui non vult dicere veritatem, cùm illam sciat, dict. n. 1. — qualiter debeat testis vacillans, n. 2 dict. l. 8. — an debeat senex, et quid si creditur moriturum, n. 2 l. 8 tit. 31 part. 7.

Tortura Clericorum pro suis excessibus per quem fieri debeat, an per clericos, an per laicos, n. 10 in fin. l. 56 tit. 5 part. 1. — non habet locum, ubi notoriè de crimine constat, sed tantùm in subsidium, et deficientibus probationibus, n. 3 l. 20 tit. 9 part. 2. — Et an judices in isto casu reum torquentes, fortè ne appellent, tamquam confessi benè vel malè faciant, dict. n. 3 in med. — Et ad torturam non es procedendum, nisi præcedentibus legitimis indiciis; n. 1 l. 5 tit. 13 part. 3. — Tortura facta præcedentibus indiciis facit confessionem valere, secùs è contra, n. 2 l. 5 tit. 13 part. 3. — semper refrænanda est, quantum esse potest, n. 4 in med. l. 42 tit. 16 part. 3. — quæ testi adhibetur qualis esse debeat, et an in dicto testis torti requiratur perseverantia, ibid. — Et an condemnati ad torturam appellare possint, n. 2 l. 13 tit. 23 part. 3. — Tortura, et an ex indiciis possit judex devenire ad torturam, et ex quibus, n. 4 l. 26 tit. 1 part. 7. — Et an si accusatus de crimine habet malam famam, ex hoc per se, vel cum aliis indiciis ipse torqueri possit, n. 6 dict. l. 26 per illum text. — Et ex quibus præsumptionibus possit devenire ad torturam, et quando, dict. n. 6 et 7 cum aliis ibi dict. l. 26 tit. 1 part. 7. — Et quid si reus in tortura negavit, an probationes contra eum factæ elidantur, n. 8 dict. leg. 26. — Tortura debet infligi assassino, ut mandatorem ostendat, n. 2 l. 3 tit. 27 part. 7. — quid sit, et an propriè dicatur pœna, et quotuplex sit, n. 1 et 2 l. 1 per text. ibi, t. 30 p. 7. — Et an judex possit ad novum torquendi modum ex causa devenire, dict. n. 2. dict. l. 1. — Et ex repetita tortura causatur dolor intolerabilis, ibid. — Tortura esse potest multis modis, n. 3 l. 1 per tex. ibi, tit. 30 part. 7 cum aliis gloss. et legibus, ibid. — non debet dari nisi ad judicis ordinarii mandatum, n. 1, per text. ibi, l. 2 tit. 30 part. 7. — Et ad torturam deveniri non debet, nisi præcedentibus indiciis, et præsumptionibus, et qualibus, n. 1 et 2 dict. l. 2. — Et an parti sit danda indiciorum copia, et quando, ibid. — Et judex ad torturam devenire non debet ex processu informativo, dict. n. 2 dict. l. 2. — Tortura si detur non præcedentibus legitimis indiciis, an confessio ibidem facta valeat aliquid, ibid. — Et an super inferenda tortura judex sententiam proferre debeat, et ab ea possit appellari, ibid. — Tortura præcedens sine indiciis an corfirmetur illis postea supervenientibus, ibidem ad fin. — Et quæ dicantur indicia sufficientia ad torturam, et quæ dubitata, quæ verò indubitata, dict. n. 2 in fin. — Tortura minoribus quatuordecim annorum dari non debet, et qualis sit, n. 3 dict. l. 2. per textum ibi, t. 30 part. 7. — Et an nobiles possint torqueri, et quando, n. 4 dict. l. 2 per text. ibi, t. 30 part. 7. — Et an ipsi possint istud privilegium renuntiare, n. 1 l. 34 t. 34 p. 7. — Et qui alii torqueri possint, vel non, gloss. dict. l. 2 per text. ibi, t. 30 part. 7. — Et an et quando sola fama de per se sufficiat ad dandam torturam, n. 1 l. 3, ibid. — Et quid in dicto unius testis, ibid. in n. 3 — Et an ultra indicia ut quis subjiciatur torturæ concurrere debeat, quòd quis sit malæ famæ, seu vilis, dict. n. 3. — Et quis dicatur utilis persona in materia torturæ, n. 4. dict. l. 3 t. 30 part. 7 per text. ibi. — Tortura debet fieri præsente judice ordinario, neque causam istam delegare poterit, n. 5 l. 3. t. 30 part. 7. — infert injuriam, n. 6 ibidem. — quibus præsentibus dari debeat, vel non, dict. n. 6 per text. ibi. — Et quæ judex torto interrogare debeat, cùm illum torquet, et qualiter, n. 7 dict. l. 3 per text. ibi. — Et quantum tempus post torturam tortus quiescere debeat, ut confessionem ratificet, n. 1 l. 4 per text. ibi t. 30 p. 7. — Et quando dicatur quis perseverare in confessione facta in tormentis, ibid. n. 3. et 4. per illum text. — Et quid si postea appareat contrarium ejus, quod in tortura confessus fuit, ibid. n. 6 et 7 per illum text. — Tortura non debet dari nisi in subsidium, et in defectum probationum, aliàs judex malè facit, n. 8 dict. l. 4 t. 30 part. 7. — Et an ex confessione facta in tormentis oriatur semiplena probatio, ita ut postea negans iterum torqueri possit, vel non, dict. n. 8 dict. l. 4. — Tortura ex quibus iterum, atque iterum repeti possit, dict. n. 8, et ibi n. 9, 10, 11 et 14 per illum text. ibi. — Et quid si reus perseveret in negando, an si per testes delictum probetur, reus damnari debeat, ibid. — Tortura habeat locum in omnibus criminibus, et quid in levibus, vel in causa civili, n. 10 l. 4 t. 30 part. 7. — Tortura non debet imponi pro finali pœna delicti, n. 14 in princ. dict. leg. 4. — non debet alicui imponi pro finali pœna delicti, dict. n. 14 in principio. — Et qualiter puniatur judex qui injustè aliquem ad torturam posuit, sive illum occidat, sive non, dict. n. 14. — Et quid si judex justè jussit torquere, excessit tamen modum in torquendo, sive dolosè, sive cu'pabiliter, qualiter tunc veniat puniendus, dict. n. 14 dict. leg. 4. — Et quid si judex servavit modum in torquendo, sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit, et mortuus fuit, an et quando tunc judex teneatur, et puniri possit, dict. n. 14 in fin. — Et quando plures sunt torquendi, à quibus incipiendum sit, n. 2 per text. ibi leg. 5 t. 30 p. 7. — Tortura ita dari debet, ne recipiens moriatur, vel debilitetur, n. 3 dict. l. 5 per text. ibi. — servorum, vel famulorum contra dominos quando licita sit, vel non, et an torqueatur servus mariti contra uxorem, gloss. l. 6 et 7 t. 30 p. 7. — est refrænanda, n. 1 in med. l. 8 t. 30 p. 7. — Et quando testis vacillans in reddendo testimonio torqueri debeat, et per quem judicem, et qualis debeat esse testis, ut torqueri possit, ibid. — Et an tunc prius super indiciis sit disputandum; et plura in hoc vide per dict. n. 1 dict. l. 8 per illum text. ibi, t. 30 p. 7. — Et an testis qui scit veritatem, si illam nolit dicere, an veniat torquendus, ibid. — Tortura testium an habeat locum in causis civilibus, dict. n. 1 in fin. — testium qualis esse debeat, n. 2 d. l. 8. — an senibus danda sit, quando creditur quòd ad primam moriretur, num. 3 dict. leg. 8 tit. 30 part. 7 per text. ibi.

Tortus si negaverit in tortura, an probationes contra eum factæ elidantur, vel non, n. 8 l. 26 tit. 1 p. 7. — non præcedentibus indiciis legitimis, an si ibidem confiteatur confessio valeat, n. 2 in med. l. 2 t. 30 p. 7. — Et an condemnatus per sententiam ad torturam appellare possit, ibidem. — Tortus habet similitudinem cum teste, et quibus præsentibus torqueri debeat aliquis, n. 6 l. 3 t. 30 p. 7. — qualiter à judice interrogari debeat, cùm torquetur, n. 7 dict. l. 3 per teytum ibi, t. 30 p. 7. — quot tempus debeat quiescere post torturam, ut confessionem ratificet, n. 1 leg. 4 t. 30 p. 7. — quando in confessione sua in tormentis facta perseverare videatur, num. 3 et 4 dict. leg. 4 t. 30 part. 7. — postquam confessus fuit delictum, et confessionem suam ratificavit, an sibi aliqua dilatio dari debeat, n. 3 dict l. 4 t. 30 part. 7. — Et quid si postea appareat contrarum ejus, quod in tormentis confessus fuit, n. 6 et 7 ibidem per illum text. — Tortus si perseveret in negando, et ejus delictum per testes, vel aliter plenè probetur, an damnari debeat, num. 8 dict. leg. 4. — Et quid si semel in judicio delictum confessus fuit, si postea perseveret in negando, an iterum torqueri possit, et an ex sua confessione oriatur semiplena probatio, ibid. — Tortus semel atque iterum torqueri debet, et quando, n. 11 d. l. 4 per text. ibi, tit. 30 part. 7. — si in tormentis decedat, qualiter judex teneatur, si illum injustè torqueri fecit, sive moriatur, sive non, n. 14 d. l. 4 per text. ibi, t. 30 p. 7. — Et quid si judex justè aliquem torqueri jussit, excessit trmen modum in torquendo, sive dolosè, sive culpabilitor, qualiter tunc veniat puniendus, n. 14 supradict. l. 4. — Et quid si judex servavit modum in torquendo, sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit, et mortuus fuit, an et quando judex teneatur, et puniri debeat, dict. n. 14 in fin. — Et quando plures sunt torquendi, à quibus incipiendum sit, num. 2 leg. 5 per text. ibi, t. 30 part. 5. — Et ita tortura dari debet, ne tortus recipiens morietur, vel debilitetur, n. 3 d. l. 5 tit. 30 part. 7.

Trabes si per alluvionem nobis accrescant, an nostræ sint, et quid in aliis rebus, num. 2 l. 26 tit. 28 part. 3.

Tradere, et verbum dare idem significant, et in quo differant, n. 1 l. 13 tit. 11 part. 4.

Tradens rem in dubio videtur habuisse fidem de pretio, n. 4 l. 46 t. 28 p. 3. — idem instrumentum, vel aliud de novo factum et simile, an in hoc aliqua adsit differentia, n. 2 l. 8 t. 30 p. 3.

Traditio rei emptæ non facit emptorem rei, nisi pretium fuerit ab eo solutum, n. 2 l. 46 t. 28 p. 3. — Et quid si venditori fuerit facta fides de pretio intra decem dies, si tunc non solvatur, an rem quam tradidit, vindicare possit, n. 3 ibidem. — Et an assignatio rerum emptarum habeatur loco traditionis, n. 3 l. 47 tit. 28 p. 3. — Traditio an requiratur in donatione uxori facta matrimonio constante ad hoc ut per matrimonium confirmetur, n. 1 l. 9 tit. 30 part. 3. — clavium ad hoc ut per eam transferatur possessio, an debeat fieri in conspectu domus, vel horrei, cujus sunt claves, n. 1 l. 7 tit. 30 part. 3, et n. 2 l. 66 tit. 18 p. 3. — Et debent tradi claves principales rei, et per ipsum possessorem, dit. n. 1 dict. l. 7. — Traditio clavium non operetur quando non fit in conspectu rei, dict. n. 1 dict. l. 7 t. 30 part. 3. — Quod procedit quando possessio erat vacua, ibid. — Traditio possessionis an inducatur in usufructu ex retentione proprietatis; et quid si illam habens constituat se nomine alterius possidere, n. 1 l. 9 t. 30 part. 3. — instrumenti quando operetur, ut et videatur tradita possessio rei, de qua ibi fuit mentio, num. 1 l. 8 tit. 30 part. 3. — Et quid si istud tale instrumentum de voluntate donantis incidatur, an per hoc videatur translata possessio in donantem, ibidem. — Et an idem sit, sive tradantur instrumenta rerum corporalium, vel incorporalium, dict. n. 1 dict. leg. 8. — Et quid si ei non tradatur instrumentum per quod ei fuit acquisita res, sed aliud de novo, ibidem in n. 2. — Traditio ficta præsumitur simulata, ubi est suspicio fraudis, n. 1 l. 9 tit. 30 p. 3. — an sit necessaria, ad hoc scilicet ut in donatione causa mortis dominium transferatur, n. 3 l. 11 tit. 4 part. 5. — an requiratur ad hoc, ut periculum rei emptæ ad emptorem transeat, n. 8 l. 23 tit. 5 part. 5. — an sit necessaria ad hoc, scilicet ut dominium in emptorem transeat, dict. n. 8. — Et quid si venditor rem tradat eo pacto ut dominium ad emptorem non transeat, nisi pretium integraliter solverit, et an tale pactum teneat, num. 1 l. 28 tit. 5 part. 5. — Et an ante rei traditionem venditor illam collere teneatur vel non, et quando sic, dict. n. 1 dict. l. 28. — Traditio an sit necesaria ad hoc, ut dominium rei legatæ in legatarium transeat, num. 1